

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
ЛЬВІВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ ІМЕНІ ІВАНА ФРАНКА

Кафедра менеджменту

«ЗАТВЕРДЖУЮ»

Завідувач кафедри менеджменту
проф. Кундицький О.О.
29 серпня 2022 р.

РОБОЧА ПРОГРАМА НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ

УПРАВЛІННЯ ІННОВАЦІЙНИМ ПОТЕНЦІАЛОМ

освітній рівень
галузі знань
спеціальності
спеціалізація
освітня програма
факультет

магістр
07 «Управління та адміністрування»
073 «Менеджмент»
073(М) «Менеджмент організацій і адміністрування»
073(М) «Менеджмент організацій і адміністрування»
економічний

2022-2023 навчальний рік

Робоча програма навчальної дисципліни «Управління інноваційним потенціалом»
для студентів спеціальності 073 «Менеджмент».

Розробник:

Юринець Зорина Володимирівна, доктор економічних наук, професор, професор
кафедри менеджменту.

Робочу програму схвалено на засіданні кафедри менеджменту.
Протокол від 29 серпня 2022 р. № 2

1. ОПИС НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ

Найменування показників	Галузь знань, освітній рівень	Характеристика НД	
		денна ФН	заочна ФН
Кількість кредитів – 3	Галузь знань: 07 «Управління та адміністрування»	Нормативна	
Змістових модулів – 3		Рік підготовки:	
Індивідуальне науково-дослідне завдання – ІНДЗ		1-й	1-й
Загальна кількість годин – 90	Спеціальність: 073 «Менеджмент»	Семестр	
Тижневих годин для ДФН: аудиторних – 0,5 самостійної роботи – 2,1	Освітньо-кваліфікаційний рівень: магістр	2-й	2-й
		Лекції	
		16 год.	8 год.
		Практичні, семінарські	
		16 год.	4 год.
		Самостійна робота	
		58 год.	78 год.
		ІНДЗ:	
		ІНДЗ	ІНДЗ
Вид контролю:	залік		

Примітка.

Співвідношення кількості годин аудиторних занять до самостійної і індивідуальної роботи становить:
для денної форми навчання – 14;
для заочної форми навчання – 24,1.

2. МЕТА ТА ЗАВДАННЯ НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ

Метою вивчення дисципліни «Управління інноваційним потенціалом» є формування теоретичних знань, розвиток здібностей і практичних навиків студентів з питань розроблення та реалізації управлінських рішень у сфері управління інноваційним потенціалом.

Предметом дисципліни є: процеси й методи дослідження формування та реалізації інноваційного потенціалу.

Основні цілі дисципліни полягають у:

- визначенні суті інноваційного потенціалу, необхідності його для економіки України;
- ознайомленні майбутніх фахівців із проблемами управління інноваційним потенціалом та організації інноваційної діяльності як на макро-, так і мікрорівні;
- визначенні етапів і принципів управління інноваційним потенціалом;
- дослідженні методології управління інноваційним потенціалом;
- обґрунтуванні форм і методів інноваційним потенціалом;
- дослідженні технологій розробки і реалізації управлінських рішень у сфері управління інноваційним потенціалом.

2.1 Компетентності

В результаті вивчення дисципліни студент набуває:

Інтегральну компетентність: здатність розв'язувати складні задачі і проблеми у сфері менеджменту або у процесі навчання, що передбачають проведення досліджень та/або здійснення інновацій за невизначеності умов і вимог

Загальні компетентності (ЗК):

- ЗК1. Здатність проведення досліджень на відповідному рівні
- ЗК6. Здатність генерувати нові ідеї (креативність);
- ЗК7. Здатність до абстрактного мислення, аналізу та синтезу

Спеціальні компетентності (СК):

- СК1. Здатність обирати та використовувати концепції, методи та інструментарій менеджменту, у тому числі відповідно до визначених цілей та міжнародних стандартів

- СК4. Здатність до ефективного використання та розвитку ресурсів організації
- СК7. Здатність розробляти проекти, управляти ними, виявляти ініціативу та підприємливість
- СК8. Здатність використовувати психологічні технології роботи з персоналом
- СК9. Здатність аналізувати й структурувати проблеми організації, ухвалювати ефективні управлінські рішення та забезпечувати їх реалізацію
- СК 10. Здатність до управління організацією та її розвитком
- СК11. Здатність самостійно опановувати і використовувати сучасні дослідницькі, комунікаційні і консалтингові технології у сфері менеджменту та бізнес-адміністрування

2.2 Результати навчання

У результаті вивчення курсу студенти повинні:

знати:

- проблеми управління інноваційним потенціалом;
- структуру, підходи до оцінки інноваційного потенціалу;
- теоретичні і методологічні основи управління інноваційним потенціалом;
- чинники впливу на інноваційний потенціал національної економіки
- методи вимірювання рівня інноваційного потенціалу країни;
- процес управління інноваційним потенціалом на підприємстві;
- процес формування інноваційної програми

уміти:

- планувати процес управління інноваційним потенціалом на макрорівні;
- оцінювати рівень інноваційного потенціалу країни,
- оцінювати, реалізовувати інноваційний потенціал організацій,
- складати плани інноваційного розвитку організацій на основі інноваційного потенціалу,
- планувати процес управління інноваційним потенціалом на підприємстві;
- визначати ефективність інноваційної програми.

Нормативний зміст підготовки студентів сформульований у програмних результатах навчання:

- ПРН 1. Критично осмислювати, вибирати та використовувати необхідний науковий, методичний і аналітичний інструментарій для управління у непередбачуваних умовах
- ПРН 2. Ідентифікувати проблеми в організації та обґрунтовувати методи їх вирішення
- ПРН 5. Планувати діяльність організації у стратегічному і тактичному розрізах
- ПРН 6. Мати навички прийняття, обґрунтування та забезпечення реалізації управлінських рішень у непередбачуваних умовах, враховуючи вимоги чинного законодавства, етичні міркування та соціальну відповідальність
- ПРН 10. Демонструвати лідерські навички та вміння працювати у команді, взаємодіяти з людьми, впливати на їхню поведінку для вирішення професійних задач
- ПРН 13. Вміти планувати і здійснювати інформаційне, методичне, матеріальне, фінансове та кадрове забезпечення організації (підрозділу)

3. ПРОГРАМА НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ

Змістовий модуль 1. Теоретичне підґрунтя дослідження управління інноваційним потенціалом

Тема 1. Теоретичні основи управління інноваційним потенціалом

1. Зміст поняття «інноваційний потенціал»
2. Структура, підходи до оцінки інноваційного потенціалу
3. Рівні управління інноваційним потенціалом

Тема 2. Сутнісна характеристика інноваційного потенціалу

1. Основні характеристики управління інноваційним потенціалом,
2. Завдання та умови управління інноваційним потенціалом
3. Інноваційна конкурентоспроможність та інноваційний потенціал.

Змістовий модуль 2. Управління інноваційним потенціалом країни

Тема 3. Інноваційний потенціал макроекономічного рівня

1. Чинники впливу на інноваційний потенціал національної економіки
2. Вплив інноваційного потенціалу на інноваційний розвиток
3. Зарубіжний досвід оцінки інноваційного потенціалу країни

Тема 4. Показники вимірювання рівня інноваційного потенціалу країни

1. Основні показники вимірювання рівня інноваційного потенціалу країни
2. Додаткові показники вимірювання рівня інноваційного потенціалу країни

Змістовий модуль 3. Управління інноваційним потенціалом організацій

Тема 5. Інноваційний потенціал підприємства

1. Види інноваційного потенціалу підприємства
2. Характеристика інноваційного потенціалу підприємства
3. Процес управління інноваційним потенціалом на підприємстві

Тема 6. Формування інноваційної програми

1. Суть інноваційної програми
2. Класифікація інноваційних програм
3. Суб'єкти формування і реалізації інноваційних програм
4. Показники, які характеризують інноваційні програми підприємств

4. СТРУКТУРА НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ

Назви змістових модулів і тем	Кількість годин							
	Усього, ДФН	у тому числі			Усього, ЗФН	у тому числі		
		л	п	ср		л	п	ср
Змістовий модуль 1. Теоретичне підґрунтя дослідження управління інноваційним потенціалом								
Тема 1. Теоретичні основи управління інноваційним потенціалом	19	4	4	11	16	2	1	13
Тема 2. Сутнісна характеристика інноваційного потенціалу	19	4	4	11	16	2	1	13
<i>Всього</i>	38	8	8	22	32	4	2	26
Змістовий модуль 2. Управління інноваційним потенціалом країни								
Тема 3. Інноваційний потенціал макроекономічного рівня	13	2	2	9	14,5	1	0,5	13
Тема 4. Показники вимірювання рівня інноваційного потенціалу країни	13	2	2	9	14,5	1	0,5	13
<i>Всього</i>	26	4	4	18	29	2	1	26
Змістовий модуль 3. Управління інноваційним потенціалом організацій								
Тема 5. Інноваційний потенціал підприємства	13	2	2	9	14,5	1	0,5	13
Тема 6. Формування інноваційної програми	13	2	2	9	14,5	1	0,5	13
<i>Всього</i>	26	4	4	18	29	2	1	26
Усього, год.	90	16	16	58	90	8	4	78

5. ТЕМИ ЛЕКЦІЙНИХ ЗАНЯТЬ

№ з/п	Назва теми	Кількість годин	
		ДФН	ЗФН
1	Тема 1. Теоретичні основи управління інноваційним потенціалом	4	2
2	Тема 2. Сутнісна характеристика інноваційного потенціалу	4	2
3	Тема 3. Інноваційний потенціал макроекономічного рівня	2	1
4	Тема 4. Показники вимірювання рівня інноваційного потенціалу країни	2	1
5	Тема 5. Інноваційний потенціал підприємства	2	1
6	Тема 6. Формування інноваційної програми	2	1
	Всього	16	8

6. ТЕМИ СЕМІНАРСЬКИХ ЗАНЯТЬ

№ з/п	Назва теми	Кількість годин	
		ДФН	ЗФН
1	Тема 1. Теоретичні основи управління інноваційним потенціалом	4	1
2	Тема 2. Сутнісна характеристика інноваційного потенціалу	4	1
3	Тема 3. Інноваційний потенціал макроекономічного рівня	2	0,5
4	Тема 4. Показники вимірювання рівня інноваційного потенціалу країни	2	0,5
5	Тема 5. Інноваційний потенціал підприємства	2	0,5
6	Тема 6. Формування інноваційної програми	2	0,5
	Всього	16	4

7. САМОСТІЙНА РОБОТА

№ з/п	Назва теми	Кількість годин	
		ДФН	ЗФН
1	Тема 1. Теоретичні основи управління інноваційним потенціалом	11	13
2	Тема 2. Сутнісна характеристика інноваційного потенціалу	11	13
3	Тема 3. Інноваційний потенціал макроекономічного рівня	9	13
4	Тема 4. Показники вимірювання рівня інноваційного потенціалу країни	9	13
5	Тема 5. Інноваційний потенціал підприємства	9	13
6	Тема 6. Формування інноваційної програми	9	13
	Всього	58	78

8. ІНДИВІДУАЛЬНЕ НАВЧАЛЬНО-ДОСЛІДНЕ ЗАВДАННЯ

Тематика індивідуального завдання обирається студентом самостійно за консультацією із викладачем. Завдання оформляється у вигляді реферату, до якого поставлені наступні вимоги:

- Обсяг – 10-20 сторінок основного тексту;
- Титульний аркуш: назва кафедри та предмету, тема, прізвище (і'мя, по батькові) автора та керівника.
- Зміст повинен містити три розділи з параграфами. Орієнтовна структура:
 - Вступ (актуальність, мета, завдання)
 - Розділ 1. Назва першого розділу - теоретичні (правові, наукові) засади дослідження.
 - Розділ 2. Назва другого розділу – порівняльний аналіз і оцінка
 - Розділ 3. Назва третього розділу – напрями удосконалення (перспективи, рекомендації, пропозиції, власне бачення проблеми)
 - Висновки
 - Список використаної літератури
 - Додатки
- ІНДЗ має бути виконаний акуратно (рукопис повинен читатись легко). До 30 рядків на сторінку. Поля: верх, низ – 15 мм, справа – 15 мм, зліва – 30 мм.
- Літературні джерела повинні бути оформлені згідно з вимогами стандарту бібліографічного опису.
- Для написання ІНДЗ доцільно використовувати підручники, посібники, монографії, матеріали періодичних видань, статті наукових журналів та Інтернету тощо.
- У тексті обов'язково повинні бути посилання на використану літературу. Оформляються посилання у квадратних дужках. Наприклад: [16, с. 21-27].
- Робота повинна містити ілюстрації, які мають відповідати тексту. Оформлення ілюстрацій

відбувається так:

Рис. Порядковий номер ілюстрації. Тематичний заголовок ілюстрації.

- Цифровий матеріал варто подавати у вигляді таблиць.
- У змісті варто вказати сторінки, на яких починаються параграфи реферату.

На кожному занятті заслуховують 2-3 доповіді. Виступ автора – до 10 хв. з наступним обговоренням студентами групи.

Оцінювання ІНДЗ включає: уміння доповідача доступно довести опрацьовану інформацію до слухачів-студентів, презентація (виступ), що має бути чітким, логічним і лаконічним, доповідь проголошена вільно зі знанням матеріалу, вміння аналізувати та коментувати одержану із різноманітних джерел інформацію, здібності переказати матеріал, цитувати публікації, добірка оригінальної, новітньої інформації, оформлення роботи. Бали за оцінювання ІНДЗ подано нижче.

ІНДЗ, які не відповідають зазначеним вище критеріям, не приймаються викладачем до розгляду та захисту.

Тематика ІНДЗ

1. Суть інноваційного потенціалу.
2. Принципи функціонування і інвестування венчурного підприємництва.
3. Закордонний досвід становлення і розвитку венчурного підприємництва.
4. Значення і розробка інноваційної стратегії.
5. Методи вибору інноваційної стратегії.
6. Вибір пріоритетних напрямів досліджень у державній науково-технічній політиці.
7. Інноваційна політика організацій (підприємств).
8. Роль поширення інновацій в умовах ринку.
9. Інновації та інвестиції як основні чинники економічного зростання в Україні.
10. Державна інноваційна стратегія України.
11. Організаційні структури інноваційних організацій.
12. Особливості організаційних структур дослідницьких організацій.
13. Основа формування інноваційних організацій.
14. Методика проектування організаційної структури інноваційного колективу.
15. Менеджмент персоналу інноваційної організації.
16. Завдання і функції менеджера в управлінні інноваційним проектом.
17. Особливості управління дослідницькими проектами.
18. Суть системи фінансування інноваційних програм.
19. Система бюджетного фінансування інноваційних програм.
20. Прогнозування інновацій і його роль в діяльності організацій.
21. Система внутрішньофірмового планування інновацій.
22. Програмно-цільовий менеджмент розробки інновацій.
23. Основні характеристики інноваційних програм комерційних підприємств.
24. Організація менеджменту інноваційної програми.
25. Контроль і регулювання інноваційної програми.
26. Розвиток організаційних, економічних форм та інструментів залучення інвестицій.
27. Методи і порядок оцінки інвестиційних підприємницьких проектів.
28. Визначення проблеми, інноваційного проекту.
29. Розробка плану, етапів і термінів роботи за інноваційним проектом.
30. Основи бізнес-планування інноваційної програми комерційних підприємств.
31. Експертиза інноваційної програми на стадії бізнес-планування
32. Оцінка ефективності інвестицій в інноваційний проект.
33. Класифікація ризиків інноваційних проектів.
34. Основні прийоми управління ризиками інноваційних проектів.
35. Персонал наукових організацій: кадрове планування мотивація.
36. Управління роботами на стадіях життєвого циклу виробу.
37. Управління процесом підготовки виробництва нової техніки.
38. Управління технічним рівнем і якістю нової продукції.

39. Організаційно-економічні форми інноваційно-муніципального управління.
40. Інноваційний підхід до розвитку територій.
41. Прогресивні виробничі технології.
42. Характеристика результатів інноваційної діяльності.
43. Вихід на ринок технологій як результат інноваційної діяльності.
44. Ефективність витрат на інноваційну діяльність.

9. ПИТАННЯ, ЯКІ ВИНЕСЕНО НА ЗАЛІК

1. Зміст поняття «інноваційний потенціал»
2. Структура інноваційного потенціалу
3. Підходи до оцінки інноваційного потенціалу
4. Рівні управління інноваційним потенціалом
5. Особливості макrorівня управління інноваційним потенціалом
6. Особливості мезорівня управління інноваційним потенціалом
7. Особливості мікрорівня управління інноваційним потенціалом
8. Основні характеристики управління інноваційним потенціалом,
9. Завдання управління інноваційним потенціалом
10. Умови управління інноваційним потенціалом
11. Інноваційна конкурентоспроможність та інноваційний потенціал.
12. Чинники впливу на інноваційний потенціал національної економіки
13. Вплив інноваційного потенціалу на інноваційний розвиток
14. Зарубіжний досвід оцінки інноваційного потенціалу країни
15. Основні показники вимірювання рівня інноваційного потенціалу країни
16. Система показників, розроблена Всесвітнім економічним форумом (ВЕФ) щодо інноваційного потенціалу країни
17. Система показників, розроблена Світовим Банком щодо інноваційного потенціалу країни
18. Система показників, розроблена Міжнародним Інститутом розвитку менеджменту щодо інноваційного потенціалу країни
19. Система показників, розроблена Бостонською консалтинговою групою щодо інноваційного потенціалу країни
20. Система показників, розроблена Міжнародною бізнес-школою INSEAD щодо інноваційного потенціалу країни
21. Додаткові показники вимірювання рівня інноваційного потенціалу країни
22. Система показників, розроблена Азіатським Банком Розвитку щодо інноваційного потенціалу країни
23. Система показників, розроблена Міжнародною дослідницькою структурою EFD – Global Consulting Networ щодо інноваційного потенціалу країни
24. Система показників, розроблена агентством Bloomberg щодо інноваційного потенціалу країни
25. Система показників, розроблена Європейською комісією PRO INNO EUROP щодо інноваційного потенціалу країни
26. Система показників, розроблена компанією EuroINNO щодо інноваційного потенціалу країни
27. Система показників, розроблена дослідницькою компанією Economist Intelligence Unit щодо інноваційного потенціалу країни
28. Показник оцінювання рівня інноваційного потенціалу країни, розроблена відповідно до Програми розвитку ООН
29. Система показників, розроблена Еко-інноваційною обсерваторією щодо інноваційного потенціалу країни
30. Система показників, розроблена Всесвітньою організацією інтелектуальної власності щодо інноваційного потенціалу країни
31. Види інноваційного потенціалу підприємства
32. Характеристика інноваційного потенціалу підприємства
33. Процес управління інноваційним потенціалом на підприємстві

34. Суть інноваційної програми
35. Класифікація інноваційних програм
36. Суб'єкти формування і реалізації інноваційних програм
37. Показники, які характеризують інноваційні програми підприємств

10. МЕТОДИ НАВЧАННЯ

Під час вивчення студентами навчальної дисципліни застосовують такі методи навчання:

- *Наочні*: презентації до лекцій, аналіз студентами існуючої практики організації інноваційної діяльності, а також основних засад інноваційної політики;
- *Практичні*: управлінські ситуації, завдання для ухвалення рішень управління інноваціями, завдання для семінарських занять, індивідуальне науково-дослідне завдання.

11. МЕТОДИ КОНТРОЛЮ

У процесі вивчення дисципліни використовуються методи поточного, проміжного та підсумкового контролю.

Поточний контроль рівня знань студентів передбачає перевірку рівня підготовленості студента до виконання конкретної роботи. Поточний контроль здійснюється за напрямками:

- ✓ контроль за систематичністю й активністю роботи на семінарських заняттях;
- ✓ контроль за виконанням завдань для самостійного опрацювання поза межами аудиторних занять;
- ✓ контроль за рівнем засвоєння та творчого опрацювання у вигляді індивідуальних завдань.

Модульний контроль рівня знань студентів проводиться за результатами трьох підсумкових контрольних робіт зі змістових модулів.

Підсумковий контроль знань студентів проводиться в кінці семестру у формі письмового тестування.

У разі виведення загальної оцінки студента береться до уваги результати поточного, проміжного та підсумкового контролю.

12. РОЗПОДІЛ БАЛІВ, ЩО ПРИСВОЮЄТЬСЯ СТУДЕНТАМ

Протягом семестру оцінювання знань студентів проводиться за трьома змістовними модулями, розподіл балів за якими наведено в таблиці:

Види завдань, виконуваних студентами	Максимальна кількість балів
Змістовний модуль 1	
1. Поточне опитування (присутність на заняттях, усне опитування, доповідь з презентацією, відповідь на контрольні питання, доповнення до виступу, участь у дискусії, тестуванні), розв'язування управлінських ситуацій	10
2. Підсумкове тестування	5
<i>Разом</i>	<i>15</i>
Змістовний модуль 2	
1. Поточне опитування (присутність на заняттях, усне опитування, доповідь з презентацією, відповідь на контрольні питання, доповнення до виступу, участь у дискусії, тестуванні), розв'язування управлінських ситуацій	10
2. Підсумкове тестування	5
<i>Разом</i>	<i>15</i>
Змістовний модуль 3	
1. Поточне опитування (присутність на заняттях, усне опитування, доповідь з презентацією, відповідь на контрольні питання, доповнення до виступу, участь у дискусії, тестуванні), розв'язування управлінських ситуацій	10
2. Підсумкове тестування	5
<i>Разом</i>	<i>15</i>
Індивідуальне навчально-дослідне завдання	15
Підсумкове тестування (передбачає тестові завдання)	40
Разом за семестр	100

Максимальна кількість балів при оцінюванні знань за поточну успішність становить 100 балів:

Модуль 1		Модуль 2		Модуль 3		ІНДЗ	Підсумкове тестування	Всього
T1	T2	T3	T4	T5	T6			
15		15		15		15	40	100

T1, T2, ... T6 – теми змістових модулів

Оцінювання знань студента здійснюється за 100-бальною шкалою (університету, національною та ECTS):

Оцінка в балах	Оцінка ECTS	Визначення	За національною шкалою
90-100	A	Відмінно	Зараховано
81-89	B	Дуже добре	Зараховано
71-80	C	Добре	
61-70	D	Задовільно	Зараховано
51-60	E	Достатньо	
21-50	FX	Не достатньо з можливістю повторного складання	Не зараховано з можливістю повторного складання
0-20	F	Не достатньо з можливістю повторного складання	Не зараховано з обов'язковим повторним вивченням дисципліни

Загалом, оцінювання знань студента ґрунтується на таких критеріях:

- Оцінка «*відмінно*» (90-100): студент у повному обсязі володіє програмним матеріалом, демонструє глибоке аналізування фактів і подій, послідовний виклад матеріалу з відповідними висновками та аргументаціями, проявляє вміння застосовувати методи та принципи, креативний підхід до освоєного матеріалу, логічно висвітлює проблеми курсу, під час чіткої і послідовної відповіді на питання посилається на рекомендовану програмою курсу, додаткову науково-монографічну літературу, демонструє методологічне значення фундаментальних питань курсу для вибору напрямів вирішення конкретних прикладних проблем, у повній мірі і правильно виконує завдання, а також бере участь у науковій роботі.

- Оцінка «*добре*» (81-89): підготовка до викладу матеріалу є достатньо ґрунтовною, володіє темою дослідження, демонструє послідовний виклад матеріалу з відповідними висновками та аргументаціями, узагальнення, які він зробив, є вичерпними, але відсутні посилання на додаткову літературу, завдання виконані правильно, практичне застосування фундаментальних питань курсу є на високому рівні, однак наявні окремі непринципові помилки

- Оцінка «*добре*» (71-80): підготовка до викладу матеріалу є достатньо ґрунтовною, але допускає окремі неістотні помилки, володіє темою дослідження, вміє застосовувати опрацьований матеріал у процесі вирішення типових практичних завдань, демонструє послідовний виклад матеріалу з відповідними висновками та аргументаціями, узагальнення, які він зробив, не є вичерпними, відсутні посилання на додаткову літературу, практичне застосування фундаментальних питань курсу є дещо розпливчастим, відповідь на додаткові питання є нечітка і неповна

- Оцінка «*задовільно*» (61-70): підготовка до відповіді є не досить вагомою, в окремих аспектах питань припускається істотних помилок, студент володіє матеріалом дослідження, з використанням репродуктивного підходу, демонструє не цілком послідовний виклад матеріалу з відповідними висновками та аргументаціями, допускає значну кількість неточностей і грубих помилок у процесі розв'язання практичних завдань, може пов'язати теоретичні знання з практикою, використовує категоріальний апарат дисципліни

- Оцінка «*задовільно*» (51-60): підготовка до відповіді не є ґрунтовною, в окремих аспектах питань припускається істотних помилок, демонструє поверхневі знання основного матеріалу, не повний і послідовний виклад матеріалу з відповідними висновками та аргументаціями, наявність великої кількості неточностей під час викладу матеріалу, складно самостійно робити чіткі закінчені висновки й узагальнення та пов'язати теоретичні знання з

практикою, неповно використано категоріальний апарат дисципліни

- Оцінка «незадовільно» (20-50): підготовка до викладу матеріалу на низькому рівні, відсутність ґрунтовних знань з більшої частини поданого матеріалу, слабе засвоєння вагомих положень курсу, відповіді на поставлені питання не цілком правильні зі значною кількістю вагомих помилок, виклад матеріалу хаотичний, не зрозумілий, не може зробити жодних висновків та узагальнень, не відстежує взаємозв'язку теорії та практики, яка розглядається.

- Оцінка «незадовільно» (1-19): вимоги робочої програми щодо вивчення дисципліни повністю не виконуються, підготовка до викладу матеріалу на дуже низькому рівні, студент не володіє матеріалом з курсу, пасивне опрацювання поданого матеріалу, відповіді на поставлені питання не правильні, виклад матеріалу хаотичний, не зрозумілий або ж повністю відсутній, не може зробити жодних висновків та узагальнень, не відстежує взаємозв'язку теорії та практики, яка розглядається

Шкала оцінювання Індивідуального навчально-дослідного завдання

- 8-10 балів. Студент дає вичерпну та повну відповідь на поставлені запитання, наводить правильний результат, подає послідовність вирішення завдання, логічно пояснює хід викладення матеріалу, структуровано подає матеріал теоретичної частини завдання; робить ґрунтовні висновки. У ході виконання ІНДЗ допускається 1-2 несуттєві помилки, описки

- 5-7 балів. Студент дає повну відповідь на поставлені запитання, подає послідовність вирішення завдання, наводить правильний результат, логічно пояснює хід викладення матеріалу, структуровано подає матеріал теоретичної частини завдання; робить висновки. У ході виконання ІНДЗ допускається 3-4 несуттєві помилки. Загалом ІНДЗ має бути виконаним більше ніж на 3/4

- 2-4 балів. Студент у послідовності вирішення завдання, у процесі формування відповіді на запитання завдання робить вагомі помилки, обчислення можуть містити суттєві помилки, відсутні пояснення та висновки. Загалом ІНДЗ виконано менш ніж на 3/4

0-1 балів. Студент не зрозумів суті завдання, не спроможний виконати завдання, виконане завдання є повністю неправильним і виконане менш ніж 1/4 завдання.

13. Методичне забезпечення

До системи методичного забезпечення дисципліни належить програма курсу, робоча навчальна програма, плани семінарських занять, завдання для самостійної роботи, тестові завдання, а також методичні вказівки для виконання індивідуальних науково-дослідних завдань.

14. РЕКОМЕНДОВАНА ЛІТЕРАТУРА

Базова

1. Гук О. В., Шендерівська Л. П., Мохонько Г. А. Інвестування інноваційної діяльності: начальний посібник для здобувачів ступеня магістра за спеціальністю 073 Менеджмент. Київ: КПІ ім. Ігоря Сікорського, Видавництво «Політехніка», 2022. 186 с.

2. Гуроров О. І., Ярута М. Ю, Сисоєва С. І. Економіка та організація інноваційної діяльності: Навчальний посібник. Харків: Харківський національний аграрний університет ім. В.В. Докучаєва, 2019. 227 с

3. Защепкіна Н.М., Дорожинська Г.В. Організація науково-інноваційної діяльності. Навчальний посібник. Київ: КПІ ім. Ігоря Сікорського. 2022. 84 с. URL: https://ela.kpi.ua/bitstream/123456789/50210/1/Orhanizatsiia_naukovoinnovatsiinoi_diiialnosti_2022.pdf

4. Касьянова Н.В. Потенціал підприємства: формування та використання. Київ: Центр учбової літератури, 2019. 248 с.

5. Назаренко І. Л., Обруч Г. В. Інноваційний розвиток підприємства: Конспект лекцій. Харків: УкрДУЗТ, 2021. Ч. 3. 68 с. URL: <http://lib.kart.edu.ua/bitstream/123456789/8310/1/Конспект%20лекцій.pdf>

6. Чех Л.М., Корогодова О.О. Інноваційний розвиток економіки України в умовах Індустрії 4.0. Актуальні проблеми економіки та управління. 2020. № 14. URL:

<http://ape.fmm.kpi.ua/article/view/205849>

7. Юринець З., Гнилянська Л., Юринець Р. Управління інноваційним розвитком. Навч. посіб. Львів: СПОЛОМ, 2021. 132 с. URL: <https://econom.lnu.edu.ua/wp-content/uploads/2018/07/Upravlinnia-innovatsiynym-rozvytkom.pdf>

Допоміжна

1. Matsapura O., Dzyubko T., Vlasenko N., Kalashnik K. Theoretical aspect of the category innovation potential of a construction company. Ways to Improve Construction Efficiency. 2020. № 46. С. 32–39. URL: <https://doi.org/10.32347/2707-501x.2020.46.32-39>
2. Гук О., Мельник А. Фактори впливу на інноваційну діяльність підприємств. Бізнес, інновацій, менеджмент: проблеми та перспективи. 2020. URL: <http://confmanagement.kpi.ua/proc/article/view/201200>
3. Єпіфанова І. Ю., Гладка Д. О. Інноваційний потенціал підприємства: сутність, складові та фактори впливу. Економіка та суспільство. 2018. № 14. С. 354–360
4. Лохман Н. В., Берідзе Т. М., Хаврова К. С. Систематизація дестабілізаторів розвитку інноваційного потенціалу сфери гостинності. Вісник ДонНУЕТ. 2022. № 1(76). С. 16-21. URL http://elibrary.donnuet.edu.ua/2557/1/4%20Lokhman_article_2022.pdf
5. Орлова-Курилова О. Сучасні методи оцінювання інноваційного потенціалу. Вісник Хмельницького національного університету. 2018. № 4. С. 143–146.
6. Петрович Й.М., Новаківський І.І. Методологічне та інвестиційне забезпечення розвитку інноваційного потенціалу промислових підприємств. Вісник Національного університету “Львівська політехніка”. 2022. № 1(9). С. 106-118. URL: <https://science.lpnu.ua/sites/default/files/journalpaper/2022/apr/27452/220198verstka-108-120.pdf>
7. Подрез-Ряполова І.В. Регіональний інноваційний потенціал: шляхи стимулювання та перспективи розвитку. Регіональні інноваційні ініціативи: завдання та шляхи вирішення : зб. наук. пр. за матеріалами круглого столу, 5 квітня 2019 р. Харків : НДІ ПЗІР НАПрН України, 2019. С. 92–96. URL: https://ndipzir.org.ua/wp-content/uploads/2019/05.04.19/05_04_2019-92-96.pdf
8. П'яницька Г. Т., Григоренко О. М., Найдюк В. С. Методичні та практичні підходи до оцінювання інноваційного потенціалу малих підприємств ресторанного господарства. Агросвіт. 2018. № 4. С. 53-63
9. Черба В. М., Криша В. В. Інноваційний потенціал України. Інвестиції: практика та досвід. 2018. № 13. С. 37–42.

15. Інформаційні ресурси

1. Державна служба статистики України. Офіційний сайт. URL: <http://www.ukrstat.gov.ua/>
2. Міністерство освіти і науки України. URL: <http://www.mon.gov.ua>
3. Патентний пошук. URL: <http://www.tsatu.edu.ua/biblioteka/patentnyj-poshuk/>
4. Патентно-інформаційний пошук. URL: <http://iii.ua/uk/patentno-informaiciyniyposhuk>
5. Global Innovation Quotient. URL: <http://www.bloomberg.com/slideshow/2014-01-22/30-most-innovative-countries.html#slide32>
6. Globalisation and competitiveness. URL: <https://www.ecb.europa.eu>
7. Human Development Report. URL: <http://hdr.undp.org/en/reports>
8. KEI and Ki indexes. The world. URL: <http://info.worldbank.org/etools>
9. The Global Innovation Index. INSEAD World Competitiveness Center (WCC). URL: <http://www.imd.org/wcc/news-wcy-ranking/>
10. WCY country ranking. URL: <http://www.imd.org/wcc/country-ranking/>
11. World Economic Forum. URL: <http://www.weforum.org/reports/>
12. World Intellectual Property Indicators. URL: www.wipo.int/ipstats/en/
13. WTO. International Trade Statistics. URL: <https://www.wto.org>